

17+

YOLIX

HRA

ELLE KENNEDYOVÁ

JE HRÁČKA, O AKEJ SA MU ANI NESNÍVALO...

ELLE KENNEDYOVÁ

HRA

Preložila Anna Kolčiterová

Elle Kennedy

THE PLAY

Copyright © 2019. THE PLAY by Elle Kennedy

Translation © 2023 by Anna Kolčiterová

Cover Design by Damonza.com

Slovak edition © 2023 by IKAR, a.s.

ISBN 978-80-551-8989-5

Pre Sarah J. Maasovú, za podporu a nadšenie.

A za to, že mi pripomínaš, prečo píšem.

1

Hunter

Večierok je naozaj o ničom.

Asi som mal ostať doma, akurát že „doma“ je to teraz ako na natáčaní reality šou o sestrách Kardashianových. Vďaka trom dievčatám v byte to tam prekypuje estrogénom.

Iste, aj tu v klube Theta Beta Nu vo vzduchu cítiť poriadnu dávku estrogénu, ale tu mám voľnú ruku. Všetky spolubývajúce sú zadané, takže sa ich nesmiem ani dotknúť.

Všetky ženy sú pre teba tabu...

Pravda. Dobrovoľne som sa rozhodol abstinovať a bodka.

Natíska sa mi otázka. Ak človek nemôže vyštartovať po žiadnej študentke na večierku, čo je to za večierok?

Vežmem červený plastový pohár, čo mi spoluhráč Matt Anderson práve strčil do ruky. „Ďakujem,“ zamrmlm.

Odpijem si a zvráštim čelo. Pivo chutí ako voda, ale je to tak asi lepšie. Aspoň mi je jasné, že nemám viac piť. Zajtrašie rozkorčuľovanie sa začína až o desiatej, ale chcel by som byť na ihrisku o pár hodín skôr. Chcem popracovať na príklepe.

Po katastrofálnom konci minuloročnej sezóny som si zaumienil, že hokej sa strane prioritou číslo jeden. Nový semester sa začína v pondelok, prvý zápas máme budúci týždeň a ja som poriadne namotivovaný. Je len moja chyba, že to Briar minulý rok nedotiahol na národné majstrovstvá. Táto sezóna bude iná.

„Čo na ňu povieš?“ kývne Matt diskrétno smerom k peknému dievčaťu v miniatúrnych šortkách a bledoružovom tielku. Nemá podprsenku a pod hodvábnou látkou sa jej črtajú bradavky.

Naprázdno preglgnem.

Zabudol som ti povedať, že ide o pyžamový večierok? Takže tak. Päť mesiacov som nesexoval a prvé, čo mi v treťom ročníku napadne, je ísť na večierok, kde sú všetky dievčatá sporo oblečené. Nikdy som netvrdil, že mám rozum.

„Je fakt kus,“ poviem Mattovi. „Chod' na to.“

„Nuž, aj by som,“ zahundre, „akurát, že upiera zrak na teba.“

„Ja mám zatvorené,“ myknem plecóm. „Nech sa páči, chod' za ňou a povedz jej to.“ Dobromyselne ho štouchnem do pleca. „Som si istý, že ňa prijme ako cenu útechy.“

„Ha! Daj sa vypchať. Nebudem hrať druhé husle. Ak neumiera od túžby po mne, radšej si nájdem nejakú súcejšiu. Nemám záujem bojovať o priazeň ženy.“

Preto mám Matta rád. Na ľade je súťaživý, ale mimo neho sa správa celkom slušne. Poznám hokejový život, a viem, že niektorí spoluhráči by bez mihnutia oka hocikomu prebrali frajerku, alebo čo je ešte horšie, robili by to poza jeho chrbát. Hral som s chalanmi, čo berú fanúšičky do radu a navzájom si ponúkajú dievčatá ako cukríky. Majú nulový rešpekt a mizerný úsudok.

V Briari mám však šťastie na úprimných a skutočne priamych ľudí. Iste, žiadny tím sa nezaobíde bez pár kreténov, ale väčšinou sú spoluhráči fajn chlapci.

„Hej, asi to nebude také ťažké,“ poviem súhlasne. „Bruneta vpravo si ňu už predstavuje v posteli.“

Uznanlivo rozšíri hnedé oči a pohľad mu spočinie na slečne plných tvarov v krátkej bielej košielke. Stretnú sa im pohľady, ona sa začervená, hanblivo sa usmeje a zdvihne pohár na pozdrav.

Matt sa za ňou vyberie, ani nemávne na pozdrav. Nemám mu to za zlé.

Obývačka je plná dievčat v bielizni a chalanov v pyžamách na štýl Hughu Hefnera. Netušil som, že sa treba držať nejakej témy, takže mám na sebe krátke nohavice a biele tielko. Neprekáža mi to. Väčšina chlapov v pyžamách vyzerá aj tak smiešne.

„Bavíš sa?“ Hudba hrá dosť nahlas, ale dievčina ju prekričí. Túto Matt predtým obzeral.

„Áno. Je tu veľa ľudí.“ Myknem plec om. „Celkom dobrý dídžej.“
Prisunie sa bližšie. „Som Gina.“

„Hunter.“

„Viem, kto si.“ V hlase jej zaznie náznak sympatií. „Bola som na zápase majstrovstiev konferencie proti Harvardu, keď ti ten debil zlomil zápästie. Nemôžem uveriť, že to urobil.“

Ja áno. Vyspal som sa s jeho frajerkou.

Nechávam si to však pre seba. Aj tak som to nespravil naschvál. Vtedy som netušil, že je to jeho frajerka. Ona však očividne vedela, kto som ja. Chcela sa pomstiť svojmu frajerovi, ale nevedel som o tom, až kým na mňa nezaútočil uprostred *druhého* najdôležitejšieho zápasu vysokoškolskej sezóny. Víťaz postupuje na Frozen Four, *najdôležitejší* zápas. Zápästie mi zlomil pri bodyčku na ľade. Harvardský hajzel mi ho ani nechcel zlomiť, ale stalo sa, a lusknutím prsta som bol mimo hry. Rovnako ako kapitán tímu Nate Rhodes, ktorého vylúčili, lebo sa kvôli mne pobil.

Vrátim sa do reality. „Nebol to bohvieaký koniec sezóny,“ poviem.

Rukou ma chytí za pravý biceps. Mám teraz poriadne svaly. Človek bez sexu si cvičením zachováva duševné zdravie.

„To ma mrzí,“ zapradie Gina. Prstami mi prejde po holej pokožke. Cítim v ruke jemné bodavé teplo.

Skoro nahlas zastonám. Kristepane, som taký nadržaný, že sa mi postaví, keď ma žena hladká po ruke.

Viem, že by som sa jej mal striasť, ale už veľmi dlho sa ma nikto takto nedotýkal. Iba platonicky. Doma sa ma spolubývajúce stále dotýkajú, ale bez sexi podtónu. Brenna ma na chodbe vždy rada len tak

pre zábavu potľapká alebo štipne do zadku. Nieže by po mne túžila. Len tak zo špásu.

„Nechceš sa niekam zašiiť a porozprávať, alebo čo?“ navrhuje Gina.

Žijem na tejto planéte už dosť dlho, takže tuším, kam mieri.

Po prvé, nevelmi sa porozprávame.

Po druhé, uprednostníme „alebo čo“.

Nebolo by to očividnejšie, ani keby Gina nad hlavou držala tabuľu s nápisom SPRAV MI TO! Dokonca si obľízala pery.

Viem, že mám odmietnuť. Predstavím si však, ako doma masturbujem, kým sa moje spolubývajúce dívajú na maratón reality šou *The Hills* a nie je mi to veľmi po vôli. A tak poviem „jasné“ a nasledujem Ginu.

Skončíme v malej izbe so sedačkou, niekoľkými policami s knihami a stolom pod oknom. Čudné, že tu nikto nie je. Bohovia večierkov sa zľutovali nad mojim asketizmom a pokúšajú ma. Takýmto miestam by som sa mal aktívne vyhýbať. Namiesto toho sedím na gauči a Gina ma bozkáva na krku.

Na ruke cítim jej saténovú košielku a mne to pripadá ako porno. V poslednom čase som zo všetkého nadržený. Minule sa mi postavil pri pozeraní reklamy na tupperware, keď tam nejaká baba šúpala banán. Potom ho nakrájala na kúsky a vložila do pastovej nádoby. Pripadalo mi to zvrátené, ale neodradilo ma to, aby som si ho vyhonil na banánovej sexi mamine. Ešte pár mesiacov a vzrušia ma aj nedeľné jablkové koláče spolubývajúcej Rupi.

„Vážne dobre voniaš.“ Gina sa zhlboka nadýchne, vydýchne a jej teplý dych ma poštekľí na krku. Znovu sa na mňa nalepí, ako by mi chcela na krk horúcimi a vlhkými perami vypáliť znamenie.

Mám ju v lone a je to príjemné. Sedí na mne obkročmo, dotýka sa ma stehnami, jej telo odeté v saténovej košielke je teplé a má pekné krivky. A ja ju musím zastaviť.

Sľúbil som to sebe aj svojmu tímu, aj keď to odo mňa nikto

nechcel. Myslia si, že mi šibe, že to vôbec skúšam. Matt mi ani za mak neverí, že keď nebudem sexovať, budem lepšie hrať. Podľa mňa to však môže pomôcť, okrem toho ide o princíp. Zvolili ma za kapitána. Beriem túto zodpovednosť vážne a z vlastnej skúsenosti viem, že mi ženy ľahko pomotajú hlavu. Minulý rok som preto skončil so zlomeným zápästím. Nechcem to zopakovať.

„Gina, ja –“

Preruší ma perami na mojich ústach, bozkávame sa a mysl' sa mi točí na plné obrátky. Chutí ako pivo a žuvačky. Červené lokne jej padajú na plece a voňajú po jablkách. Mmmm, chcem ju celú zjesť.

Jazyky nám tancujú a bozky sú plnšie, horúcejšie. Hlava sa mi točí – bojuje v nej túžba a smútok. Nemyslí mi to. Stvradol som, až to bolí, a Gina to len zhoršuje tým, keď sa mi šúcha o rozkrok.

Ešte tridsať sekúnd, poviem si. Tridsať sekúnd a zastavím to.

„Tak veľmi ťa chcem.“ Perami sa mi znova prisaje na krk a potom, *doriti*, strčí ruku medzi nás. Chytí mi penis cez šortky a ja skoro zaplačem od pôžitku. Strašne dlho sa ma tam nikto nedotkol. Je to nenormálne vzrušujúce.

„Gina, nie,“ pozbieram všetku vôľu a odtiahnem jej ruku. Penis zaprotestuje, celé boxerky mám zvnútra vlhké.

Má červené líca a sklený pohľad. „Prečo nie?“

„Ja... dávam si od toho všetkého pauzu.“

„Čože?“

„Sex.“

„A čo s ním?“

„Snažím sa fungovať bez neho.“

„Bez čoho?“ Je rovnako zmätená ako ja nešťastný.

„Bez sexu,“ vysvetľujem sklesnuto. „Tým chcem povedať, že chcem nejaký čas abstinovať.“

Zamračí sa. „Ale... prečo?“

„To je dlhý príbeh,“ odmlčím sa. „Vlastne to vôbec nie je dlhý príbeh. Tento rok sa potrebujem sústrediť na hokej a sex ma priveľmi rozptyľuje. To je všetko.“

Na dlho sa odmlčí. Potom ma pohladí po líci a prejde mi palcom po strnisku na brade. Oblíže si pery a ja sa skoro spravím do nohavíc.

„Nemusíš sa obávať, že by som od toho očakávala niečo viac. Je to len zábava na jeden večer. Tento semester mám šialený a tiež nemám čas na vzťah.“

„Nejde o vzťah,“ snažím sa jej to vysvetliť. „Ide o sex všeobecne. Keď ho raz mám, neviem s tým potom prestať. Neviem sa potom sústrediť a —“

Znova ma preruší. „Dobre, žiadny sex. Tak ťa len vyfajčím.“

Skoro sa zadrhnem. „Gina —“

„Neboj sa. Spravím sa, kým ťa budem fajčiť. Poriadne ma to vzrušuje.“

Toto je týranie.

Čisté týranie.

Prisahám, že keď chcete niekoho zlomiť vo vojne, posadte mu do lona nejakú babu, ktorá mu bude rozprávať, že chce len sex bez záväzkov a vyfajčiť ho, lebo ju fajky *poriadne vzrušujú*.

„Mrzí ma to,“ dostanem zo seba. Vzápätí dokonca dostanem aj Ginu z lona a vstanem. „Nemám sa dobre... som nanič.“

Sedí a len ma tak so zaklonenou hlavou pozoruje. V tvári sa jej zračí nedôverčivosť a hádam aj... vari to nie sú *sympatie*? Dočerta. Teraz ma za to bezženstvo ešte aj ľutuje.

„Mrzí ma to,“ zopakujem. „A len aby si vedela, si najkrajšie dievča na večierku, a moje rozhodnutie s tebou nemá nič spoločné. V apríli som si dal sľub a chcem ho dodržať.“

Gina si hryzie spodnú peru. Potom sa na moje prekvapenie obdivne zatvári. „Nebudem klamať,“ povie. „Celkom to na mňa spravilo dojem. Veľa chlapov by sa pri mne nedokázalo držať takých zásad.“

„Nie je veľa takých hlúpych chlapov ako ja.“

S úsmevom vstane. „Nuž, Hunter, ešte sa niekedy stretneme. Rada by som povedala, že na teba počkám, ale mám určité potreby. A evidentne sa nezhodujú s tvojimi.“

Usmievajúc sa odpochoduje z izby a ja pozorujem jej sexi zadok.

Prejdem si po vlasoch a potichu vzdychnem. Nevieť, či by som teraz mal byť na seba hrdý, alebo sa za tento hlúpy nápad nakopať do zadku.

Väčšinou mi to pomohlo sústrediť sa na hokej. Všetku sexuálnu frustráciu si vybijam na ľade. Som rýchlejší a silnejší než minulú sezónu, a v každej strele na bránu cítim skoro až zúfalstvo. Puky triafam tam, kam chcem, akoby som nimi chcel vzdať hold trpiacemu penisu. Potvrdiť mu, že sa neobetoval nadarmo.

Uistím sa, že je to len do konca sezóny. Ešte sedem mesiacov, a to bude presne jeden rok celibátu. A potom sa odmením letom plným sexu. Sexi letom.

Oplzlým dekadentným nekonečným sexi letom...

Bože, už ma nebaví samoukájanie. Iste, nevelmi pomáha vystavovať sa pokušeniu krásnych študentiek z dievčenských spolkov.

Prvý raz po dlhom čase sa neviem dočkať začiatku semestra. Dúfam, že sa budem topiť v povinnostiach. Školské zadania, hokejové tréningy, zápasy, na nič iné sa nesústredujem. A už žiadne podobné večierky.

Jediná možnosť, ako si zachovať chladnú hlavu a vtáka v nohavičiach, je vyhnúť sa pokušeniu.

2

Demi

„Zamkni,“ rozkážem frajerovi Nicovi, keď za nami zavrie dvere spálne. Tento večerok síce organizuje náš dievčenský spolok, to však neznamená, že moja spálňa je verejne prístupná. Naposledy som pri podobnej príležitosti zabudla zamknúť, a keď som sa vrátila po sveter, vpálila som doprostred rozbehutej trojky. Jeden z dvoch chalanov dokonca bol schopný takého zverstva, že moju jednookú plyšovú pandu Fernanda strčil slečne pod zadok. Veď viete, aby ju mohli pičať obaja naraz.

Fernando, už nikdy viac, v myslí ubezpečím kamaráta z detstva a presuniem ho na nočný stolík, aby som spravila miesto frajerovi.

Nico padne chrbtom do postele, zakryje si tvár rukou a unavene vzdychne. Nestihol večerok, lebo musel pracovať, ale ráta sa mi, že po šichte namiesto do malého bytu, ktorý si prenajal v Hastingse, prišiel za mnou. Malé mesto je desať minút cesty od kampusu Briar, takže žiadna extra štreka. Viem však, že by pre neho bolo jednoduchšie ísť rovno domov do postele.

„Unavený?“ opýtam sa solidárne.

„Na smrť,“ odpovie tlmene. Rukou si zakrýva oči pred mojím pohľadom, takže si môžem vychutnať jeho telo bez toho, aby si ma za to doberal.

Nico je štíhly a vysoký, ako sa na basketbalistu patrí. Aj keď na strednej hral ako rozohrávač, nepodarilo sa mu získať vysokoškolské

štipendium, a nebol dosť dobrý na NBA. Myslím si, že mu na tom nezáleží. Basketbal bola zábavka s kamošmi na strednej, v skutočnosti ho viac zaujímajú autá. Aj keď dnes už nehráva, je stále v skvelej forme. V sťahovacej firme pri nosení škatúl a nábytku má dosť pohybu.

„Chudáčik," zašepkám. „Postarám sa o teba.“

Usmievajúc začnem pri nohách a pokračujem smerom nahor. Vyuzujem mu tenisky, vyťahujem opasok a stiahnem nohavice. Posadí sa, aby mi pomohol s mikinou, a spadne nazad. Má na sebe iba boxerky a ponožky. Ruku má stále na tvári, chráni si oči pred svetlom.

Zlútujem sa nad ním a zhasnem svetlo. Namiesto toho zasvietim slabšiu lampu na nočnom stolíku.

Potom sa k nemu usalaším v čiernej hodvábnjej košielke, ktorú som si obliekla na večierok.

„Demi," zamrmle, keď ho začnem bozkávať na krku.

„Mmmm?"

„Som fakt unavený.“

Ústami mu prejdem po sánke. Na perách ma škriabe strnisko. Prejdem k ústam a jemne ho pobožkám. Opätuje mi to, ale znova unavene zastoná.

„Bejby, vážne. Nemám na to energiu. Mám za sebou štrnástku.“

„Ja sa o všetko postarám.“ Zašepkám. Rukou sa ho dotknem v rozkroku, ale skutočne tam nie sú žiadne známky života. Je ako ochabnutý rezanec.

„Señorita, inokedy," povie ospalo. „Prečo si radšej nepustíš tú strašidelnú šou?"

Preglgnem sklamane. Už vyše týždňa sme nemali sex. Nico pracuje cez víkend a niekoľko dní do týždňa, ale zajtra má voľno, takže dnes je jedna z mála sobôt, keď sme mohli ostať dlho hore a robiť, čo sa nám zachce.

Odkedy si však ľahol, nepohol ani prstom.

„V poriadku," ustúpim a otočím sa po laptop. „Posledná epizóda je *Vraždiace deti*, ale nespomínam si, či som ťa donútila vidieť tú predošlú, *Vraždiaci klauni...?*"

Nico potichu odfukuje.

Skvelé. Je sobota večer, dole vrcholí večierok a nie je ani desať. Môj sexi frajer spí ako zarezaný a ja budem pozeraf seriál o vrahoch. Sama.

Žijem študentský sen. Juchú.

Čo je horšie, toto je posledný voľný víkend, čo nás v najbližšom čase čaká. Zimný semester sa začína v pondelok a tento rok mám fakt nabitý rozvrh. Som v prípravke na medicínu, takže ak sa chcem dostať na dobrú lekársku fakultu, musím posledné dva roky na Briari skutočne excelovať. Nebudem mať na Nica ani zďaleka toľko času, ako by som chcela.

Pozriem sa na chrápajúceho chlapa na posteli vedľa seba. Očividne ho netrápi, že na seba už nebudeme mať čas. Možno má na to právo. Chodíme spolu od ôsmej triedy. Mali sme dobré aj zlé obdobia a už sme sa aj párkrát rozišli, ale všetky nástrahy sme zdolali, takže prežijeme aj toto.

Strčím sa pod prikrývku. Nie je to jednoduché, lebo Nico leží v strede a neviem ňou ani pohnúť. Položím si laptop do lona a pustím ďalšiu epizódu obľúbeného seriálu. Tvárim sa, že ho sledujem len pre psychológiu postáv, ale... komu klamem? Je šialený a zbožňujem ho.

Spáľňu naplní zlovestná hudba, ktorú vystrieda známy britský monotónny hlas. Oznamuje mi, že ma čaká šesťdesiat príjemných minút s vraždiacimi deťmi.

Zvyšok víkendu zbehne ako voda. V pondelok ráno mám prvú prednášku v druhom ročníku, na ktorú sa najviac teším – abnormálnu psychológiu. A čo je ešte lepšie, budem tam chodiť s dvomi najlepšími kamošmi. Čakajú ma na kamenných schodoch pred obrovskou budovou porastenou brečtanom.

„Bože, ty si dnes sexi!“ Pax Ling ma objíme, prilepí mi pusu na líce až to cmukne, načiahne sa a štipne ma do zadku. Mám oblečené rifľové šortky a pásikavé tielko, pretože je vonku asi milión stupňov.

Nesťažujem sa však, že je ešte aj v septembri letné počasie. Pokojne nech je teplo aj celý rok!

„Páni, v tých šortkách máš krásne nohy,“ aj Pax tuším súhlasí.

T. J. Bukowski vedľa neho len prevráti oči. Keď som ich zoznámila, Paxove reči T. J. často pohoršovali. Nakoniec sa však zblížili a ich kamarátstvo plné lásky a nenávisti ma často pobaví.

„Ani ty nie si na zahodenie,“ odpoviem Paxovi. „Super tričko.“

Nadvihne golier hráškovozelenej polokošele. „Je to Gucci, to je niečo. So sestrou sme boli cez víkend v Bostone a nejako som sa rozbehol. Čo už, stálo to za to, nie?“ Zapózuje pred nami.

„Súhlasím.“

T. J. si napraví popruhy ruksaku. „Podme dnu. Nechcem meškať na prvú hodinu. Počul som, že Andrewsová je prísna.“

Zasmejem sa. „Máme ešte pätnásť minút. Nestresuj.“

„Vážne si povedala *Thomasovi Josephovi*, aby sa nestresoval?“ opýta sa Pax. „Veď je taký stále.“

Nepreháňa. T. J. je chodiace kľbko nervov.

T. J. na nás zazrie. Nemá rád, keď si z neho niekto uťahuje, obzvlášť za jeho úzkostlivosť. Načiahnem sa a priateľsky mu stisnem ruku. „No tak, nemrač sa. Páči sa mi, že si taký starostlivý. Aspoň s tebou nikdy nikam nemeškám.“

Opätuje mi stisk a trochu sa pousmeje. S T. J. sme sa zoznámili v prvom ročníku, bývali sme v tom istom internáte. Moja spolubývajúca bola absolútne neznesiteľná, takže som sa často zašila do T. J. izby. Nie vždy je to s ním ľahké, ale od prvého dňa je to veľmi dobrý kamarát.

„Počkaaaaj!“

Ženský hlas kričí cez čistý ranný vzduch. Otočím sa a nízke dievča v čiernych šatách po kolená s bielymi gombíkmi šprintuje po chodníku lemovanom stromami. S rukou nad hlavou máva plastovou dózou na potraviny.

Tmavovlasý chalan na schodoch kúsok od nás zamrzne. Je vysoký a očividne vo forme. Vidieť to aj pod širokou sivou mikinou s logom Briaru. Zvráští peknú tvár – uvedomí si, že to naňho niekto kričí.

Dievča šmykom zastaví rovno pred ním. Nepočujem, čo jej chlapec hovorí, ale jej odpoveď je jasná a zreteľná. Je vari tá najhlučnejšia osoba, akú som kedy stretla.

„Spravila som ti obed!“ So širokým úsmevom mu podá plastovú misku ako nejaký svätý grál.

Podľa reči tela je mrzutý. Tvári sa, akoby mu podávala dózu so psím hovienkom.

Vážne? Jeho frajerka mu urobila obed a on ju z vďačnosti ani neobjíme? Debil.

„Neznášam toho chalana,“ zamrmle T. J.

„Poznáš ho?“ Nepodarí sa mi zamaskovať prekvapenie. T. J. netráva čas so žiadnymi športovcami a tento je dokonalý príklad športovca. Nasvedčujú tomu jeho široké plecia.

„Volá sa Hunter Davenport.“ Prehovorí Pax a ja okamžite spoznávam tento tón hlasu. Preklad: *Panebože, toho chlapca by som zožral.*

Nemýlim sa, Pax má zasnený výraz. „Kto je Hunter Davenport?“ opýtam sa.

„Hokejista.“

Bolo mi jasné, že je športovec. Tie plecia, človeče. „Nikdy som o ňom nepočula,“ myknem plecami.

„Neprichádzaš o veľa. Je to len bohatý debil,“ povie T. J.

Zdvihnem obočie. „Čo proti nemu máš?“ T. J. normálne na študentov atlétov nenadáva. Vlastne na nikoho okrem občasnej poznamky namierenej Paxovi.

„Nič. Je nechutný. Minulý rok som ho videl v knižnici, ako si to tam rozdával s nejakou štetkou. Bol oblečený, ale nohavice mal stiahnuté na pol žrde. Oprel ju o stenu v študovni.“ T. J. znechutené pokrúti hlavou.

Tiež som znechutená, ale skôr vulgárnym opisom Davenportovej spoločníčky. „Prosím ťa, nepoužívaj to slovo. Vieš, že som proti také-
muto osočovaniu dievčat.“

T. J. sa okamžite stiahne. „Prepáč, máš pravdu, to sa nehodilo. Štetka bol skôr Davenport.“

„Prečo by mal byť ktokoľvek štetka?“

„Ja by som chcel byť jeho štetka,“ povie Pax zasnene. Nespúšťa zrak z tmavovlasého hokejistu, ktorý sa stále hašterí s frajerkou.

Dievča mu tlačí tupperware do ruky a on jej ho tlačí nazad. Asi jej vraví, že nebude mať na jedlo čas, lebo jej škriekavá odpoveď znie: „Hunter, na jedlo si treba nájsť vždy čas! Vieš ty čo? Dobre. Ostaň hladný. Pardon, že ti chcem dať niečo pod zub!“

Priložím si ruky k ústam a zahučím: „No tak si už vezmi ten hlúpy obed!“

Davenport zablúdi pohľadom mojim smerom. Zamračí sa na mňa.

Dievča sa však žiarivo usmeje. „Ďakujem!“ Strčí mu miskú do ruky a uteká preč. Topánkami na opätkoch ťuká po kamennej dlažbe, akoby stepovalo.

Pán hokejista zlostne zazerajúc kráča smerom k nám. „Nemáš predstavu, čo si práve spravila,“ zahundre. Má nečakane hlboký a sympaticky chrapľavý hlas. Nadvihne dózu s jedlom. „Toto je precedens. Teraz mi bude variť obedy celý posratý semester.“

Pretočím oči. „No tak, odpusti jej, že ti chcela dať niečo pod zub.“

Vzdychne si a odkráča. Vzápätí sa otočí. „Hej, ako sa máš, človeče?“ opýta sa Paxa.

Tomu padne sánka takmer až k jeho bielym teniskám. Tiež sú zrejme nové, takže košeľa asi nebola to jediné, čo si doniesol z Bostonu.

„Ahoj,“ dostane zo seba Pax.

Očividne ho prekvapilo, že ho oslovil.

„Minulý semester sme spolu chodili na alternatívne médiá. Jax, však?“

Pax na moje prekvapenie prihlúplo prikývne.

„Chodíš aj na abnormálnu psychológiu?“

„Áno,“ vydýchne Pax.

„Super. Nuž, uvidíme sa.“ Davenport potľapká Paxa po pleci a odkráča hore schodmi.

Prísne sa zadívam na kamaráta, no ten civie na Davenportov zadok.

„Hej, Jax," doberám si ho. „Zem volá Jaxa."

T. J. sa zachechce.

Pax konečne precitne. Prihlúplo sa na mňa zaďáva. „Demi, on si na mňa spomenul. Určite som ho nechcel opraviť potom, čo si spomenul."

„Spomenul si na Jaxa!"

„To som ja! Som Jax. Odteraz už len Jax. Povedal to Hunter Davenport."

Potlačím povzdych a mrknem na T. J. „Prečo sa s ním vlastne kamarátite?"

„Nemám ani tušenie," odpovie so smiechom. „No tak, Jax, odprevaďme slečnu na prednášku."

Medzi dvoma chlapcami vstúpim do posluchárne, každý po jednom boku. Väčšina mojich kamošov sú chlapi. S týmto faktom sa môj frajer už dávnejšie vyrovnal. Počas strednej z toho nebol dvakrát nadšený, ale nikdy nemal potrebu kontrolovať ma, a myslím si, že tajne sa mu páči, ako vychádzam s jeho kamarátmi.

Nechápte ma zle. Mám aj kamarátky, sestry z dievčenského spolku. S Pippou a Corine mám dnes večer rande. Z nejakého dôvodu však moji kamaráti počtom značne prevyšujú kamarátky.

Vo veľkej miestnosti si nájdeme tri voľné miesta niekde v strede. Všimnem si, že Davenport sedí o rad pred nami na konci uličky a díva sa do mobilu.

„Bože, je dokonalý," vzdychne si Pax. „Nevieš si predstaviť, koľkokrát som si predstavoval, že ho stiahnem na našu stranu."

Poklepem ho po predlaktí. „Možno raz. Vkladám do teba všetku nádej."

Miestnosť sa pomaly zaplňa. Keď vojde profesorka, všetci stíchnu. Je vysoká a štíhla, má krátke vlasy a lišiacky hnedé oči schované za okuliarmi s čiernym rámom. Priateľsky nás pozdraví, predstaví sa a vysvetľuje, čo nás tento rok čaká.

Som vzrušená. Otec je chirurg a mama pracovala ako sestrička u detského lekára, takže bolo len otázkou času, kedy aj ja zakotvím v lekárskom remesle. Asi to mám v DNA. Nikdy ma však nebavila

chirurgia ani detské choroby. Od detstva ma priťahovala myseľ, obzvlášť poruchy osobnosti. Deštruktívne myslenie a jeho vplyv na jednotlivca pri interakcii so svetom.

Profesorka Andrewsová opisuje konkrétne témy, ktorými sa budeme zaoberať. „Povieme si, ako sa abnormálnou psychológiou zaoberali ľudia v minulosti a ako sa vyvinuli dnešné moderné postupy. V štúdiu budeme klásť veľký dôraz na klinické posúdenie a diagnostiku. Verím tiež v praktický prístup k učeniu. To znamená, že nebudem na vás len sucho plúť fakty o poruchách osobnosti, náladovosti, sexuálnych deviáciách a tak podobne.“

Nakloním sa dopredu. Už teraz som fascinovaná. Páči sa mi jej priamočiarosť. Blúdi pohľadom po celej miestnosti a snaží sa každému pozrieť do očí. Zažila som mnohé prednášky, pri ktorých vyučujúci len monotónne číta poznámky z laptopu a ani sa len netvári, že by vnímal ostatných prítomných.

Profesorka oznámi, že očakáva písomné sumáre prípadových štúdií, o ktorých sa tu budeme rozprávať, a čaká nás niekoľko testov s viacerými správnymi odpoveďami. „Všetky dátumy nájdete v sylabe, ktorý som vám poslala mejlom. Hlavný výskumný projekt budete robiť vo dvojiciach. V týchto dvojiciach budete pracovať celý semester. Hlavný referát a hĺbková prípadová štúdia sa bude odovzdávať pred vianočnými prázdninami. A teraz tá zábavná časť...“

Vidím, ako si niektorí študenti vymenia napäté pohľady. Výraz „zábavný“ z úst vyučujúceho je vždy výstraha. Mňa to však nevzalo. Všetko, čo doteraz povedala, znie zaujímavo.

„Poznáte detskú hru na doktora?“ Profesorka Andrewsová sa usmeje. „To je základ tohto výskumu. Jeden bude mať úlohu psychológa, druhý pacienta. Psychológ dostane k dispozícii pomôcky na správnu diagnostiku a napíše detailnú prípadovú štúdiu. Pacient si bude musieť naštudovať svoju psychickú poruchu, a potom ju zahrať pred doktorom.“

„Tak to sa mi páči,“ povie Pax. „Prosím, prosím, len nech som pacient.“